

Valon ja pimeyden lapset

1. Joh. 2:28-3:10

2:28. Ja nyt, lapset, **pysykää hänessä, että meillä hänen ilmestyessään olisi rohkea luottamus** emmekä joutuisi häveten väistymään hänen luotaan, kun hän tulee.

2:29. Jos kerran tiedätte, että hän on vanhurskas, te myös ymmärrätte, että jokainen, joka noudattaa vanhurskautta, on syntynyt hänestä.

3:1. Katsokaa, **millaista rakkautta Isä on meille osoittanut, että meitä kutsutaan Jumalan lapsiksi, joita me olemmekin.** Siksi maailma ei tunne meitä, eihän se tunne häntäkään.

2. Rakkaani, nyt me olemme Jumalan lapsia, eikä vielä ole käynyt ilmi, mitä meistä tulee. Me tiedämme **tulevamme hänen kaltaisikseen, kun hän ilmestyy, sillä me saamme nähdä hänet sellaisena kuin hän on.**

3. Jokainen, joka panee häneen tämän toivon, **puhdistaa itsensä, niin kuin hän on puhdas.**

4. Jokainen, joka tekee syntiä, harjoittaa laittomuutta, sillä synti on laittomuutta.

5. Te tiedätte, että **hän ilmestyi ottamaan pois synnit.** Hänessä ei ole syntiä.

6. Ei kukaan, joka **pysyy hänessä, tee syntiä, eikä kukaan, joka tekee syntiä, ole häntä nähnyt eikä häntä tuntenut.**

7. Lapset, älköön kukaan saako teitä eksyttää. Joka noudattaa vanhurskautta, on vanhurskas, niin kuin hän on vanhurskas.

8. Joka tekee syntiä, on Paholaisesta, sillä Paholainen on tehnyt syntiä alusta asti. Sitä varten **Jumalan Poika ilmestyi, että hän tekisi tyhjäksi Paholaisen teot.**

9. Ei yksikään Jumalasta syntynyt tee syntiä, sillä Jumalan siemen pysyy hänessä. Hän ei voi tehdä syntiä, koska on syntynyt Jumalasta.

10. Tästä käy ilmi, ketkä ovat Jumalan lapsia ja ketkä Paholaisen lapsia: se, joka ei noudata vanhurskautta, ei ole Jumalasta, ei myöskään se, joka ei rakasta veljeään.

Kuka sinä olet?

Mikä määrittää sinun identiteettisi? Kuka sinä varsinaisesti olet? Mikä on elämäsi lopullinen päämäärä? Miten se vaikuttaa päivittäiseen elämääsi? Mistä sinun varsinaisen minuutesi voi syvimmiltään tunnistaa? Johannes puhuu jaksossamme uskovan kristityn identiteetistä ja liittää sen Kristuksen kautta taivaalliseen Isään.

Tänä aikana ihmiset etsivät itselleen identiteettiä, oikeata minäkuvaa monin eri tavoin. Monelle se on työhön, menestykseen tai varallisuuteen perustuvaa imagon rakentamista. Päivän huuto on toisaalta vaatia toisilta tunnustusta erityisesti omille muista poikkeaville subjektiivisille kokemuksilleen seksuaalisuudesta identiteetistään. Saman aikaisesti näyttää siltä, että valtaosa suomalaisista harhailee tietämättä, mistä hän on tullut, mitä varten elää ja mihin hänen elämänsä johtaa.

Kristityn vaellus kohti suurta päätöstä

Johannes jakaa ihmiset selkeästi kahtia. Toiset ovat valon ja toiset pimeyden lapsia. Valon lapsen, uskovan kristityn varsinaisen identiteetti on siinä, että häntä kutsutaan Jumalan lapseksi. Hänkin oli kyllä ennen pimeydessä, mutta Jeesuksen lunastustyön tähden hän pääsi valoon ja nyt hän suuntautuu tulevaan täynnä toivoa.

Menneen yllä lukee *anteeksi annettu*, tulevan yllä lukee *toivo*. Kristityn elämä on vaellusta sillalla, jossa tukipilareina ovat nuo kaksi järkkymätöntä tosiasiaa:

- Jeesus tuli ottamaan pois syntimme, kukisti kuoleman ja Saatanan vallan sekä antoi Pyhässä Hengessä uuden elämän.

- Jeesus tulee takaisin toisen kerran. Saamme olla aina Hänen kanssaan täydellisessä kirkkauden, puhtauden ja rakkauden uudessa valtakunnassa.

Herran omalle Jeesuksen paluu on kuin häät niitä odottavalle morsiamelle. Kristitty ei ole siksi ensisijaisesti kiinnostunut siitä, **mitä** tulevaisuudessa **tapahtuu**, vaan siitä **Kuka tulee**. Raamattu kyllä kertoo myös, mitä tapahtuu, mutta niin pian kuin tulevat tapahtumat erotetaan Herrasta, joudutaan harhaan.

Ennen Jeesuksen paluuta

Ennen Jeesuksen toista tulemistä asiat menevät maan päällä perusteellisen sekaisin aivan niin kuin presidentti Reagan viimeisessä haastattelussaan kautensa lopussa totesi, vaikka kylmän sodan päätyminen sillä hetkellä näytti uumoilevan maailmanrauhaa. Hän tiesi asian Raamatun todistuksen perusteella. Ennen Herran tuloa joudumme kulkemaan läpi sotien, nälänhädän, vainon, maanjäristysten samalla, kun evankeliumi julistetaan todistukseksi kaikille kansoille. Harhaopit leviävät, laittomuus pääsee valtaan ja joudumme näkemään valtavan tuhon kuin ydinsadossa konsanaan.

Huomio pääasiaan

Kuitenkaan uskova ei kiinnitä katsettaan noihin tapahtumiin vaan pääasiaan: Jeesuksen tuloon. Hän saapuu kuninkaana, jolla on ehdoton ja lopullinen hallintavalta. Hän tuomitsee koko ihmiskunnan ja saattaa täydellisen oikeudenmukaisuuden voimaan. Hän tulee pilvissä vapauttamaan omansa kaikista synnin seurauksista. Hänen tulostaan alkaa uusi taivas ja uusi maa, joissa asuu vanhurskaus.

Jumalan valtakunnan lapsen ensimmäinen ja tärkein asia on se, että hän itse on valmis Herran tuloon, tapahtui se sitten milloin tahansa. Toinen huolen aihe on, että ihmiset tulisivat Herran luo ja pääsisivät elävään yhteyteen Hänen kanssaan sekä myös pysyisivät Hänessä huolimatta mitä moninaisimmista kiusauksista, joita joudumme kohtaamaan matkan varrella. Jeesus korostamalla korosti, miten tärkeää on pysyä Hänessä. Ilman Häntä emme voi tehdä mitään. Aina kuin kuvittelemme selviävämme ilman Häntä, lankeamme syntiin.

”Pysykää Hänessä!”

Mihin kehotus pysyä Jeesuksessa tähtää? Siinä on ensiksikin kysymys uskollisuudesta Herran opettamalle totuudelle: *”Pysyköön teissä se, minkä olette kuulleet alusta asti. Jos teissä pysyy se, minkä olette kuulleet alusta asti, tekin pysytte Pojassa ja Isässä.”* (1. Joh. 2:24)

Pelastuksemme perustus on muuttumaton, siksi uskon vaellus on aina paluuta sanomaan Golgatan uhrista ja ylösnousemuksen voitosta. Totuus on jo luonteensa perusteella muuttumaton. Meidän totuuden tuntemisemme kyllä kasvaa, mutta totuus itse ei muutu. Uskollisuus yhdelle suurelle totuudelle ei ole aina helppoa, kun näemme itsessämme taipuvaisuuden muutoksiin. Vain Jumalan armon voimalla voimme pysyä uskollisina totuudelle.

On kovin modernia olla epäilijä ja kyselijä, mutta epäilyn asenne vie ihmisen lopulta pimeyteen, jossa ei totuutta löydy. Vastoin yleistä käsitystä on mahdollista löytää totuus ja iloita siitä, että on päässyt omistamaan totuuden. Totuus, joka vanhurskautti

sinut, on myös pyhittävä sinut ja lopulta kirkastava sinut. Pysy siksi Jeesuksessa, joka on Totuus. Se tapahtuu, kun annat Hänen sanansa pysyä sinussa.

Lepää Herrassa!

Kehotus ”Pysykää Hänessä” tähtää toiseksi luottamuksemme muuttumattomuuteen. Kun ensi kertaa maistoit toivoa, lepäsit yksin Jeesuksen varassa. Et turvautunut lain tekoihin, et tunteisiisi, et tietosi, et päätöksiisi vaan yksin Jeesukseen ja Hänen täytettyyn työhönsä Golgatalla. Usko ainoastaan! Tänäkin sinulta kysytään tätä samaa: Pysy yksin siinä, mitä Jeesus on ja mitä Hän on tehnyt. Pelastuksessa sinut siirrettiin Kristus-laivaan, joka vie läpi myrskyjen kotisatamaan. Pysy vain laivan sisällä, älä lähde itse uimaan.

Jeesus elämän päämääränä

Jeesuksessa pysyminen merkitsee myös sitä, että teemme Hänestä elämämme päämäärän. Elämme Kristuksen kautta ja siksi myös Kristukselle: *”Kristuksen rakkaus vaatii meitä, jotka olemme tulleet tähän päätökseen: Yksi on kuollut kaikkien puolesta, siispä kaikki ovat kuolleet. Hän on kuollut kaikkien puolesta, että ne, jotka elävät, eivät enää eläisi itselleen vaan hänelle, joka on heidän tähtensä kuollut ja noussut ylös.”* (2. Kor. 5:14-15)

Elämä Herraa varten

Eräs Namibiassa työskennellyt lähetti käveli Okawango joen rannalla, kun hän kuuli joelta avunhuutoja. Hän näki, että eräs kansallinen mies oli joutunut veden varaan hänen kalastuskanootinsa kaaduttua. Mies ei osannut uida, koska uimisen harjoittelu krokotiileja vilisevässä joessa on liian vaarallista. Siksi hän oli hukkumaisillaan. Lähetti työnsi rannalta veneen ja sai miehen pelastetuksi.

Seuraavana aamuna varhain lähetin ovelle koputettiin. Kun hän avasi oven, sen edessä oli polvillaan edellisenä päivänä joesta pelastunut mies, joka ei tullut vain kiittämään auttajaansa vaan sanoi: ”Tulin ollakseni tästä lähtien sinun orjasi. Tee minulle, mitä ikinä tahdot!” Lähetti tietenkin torjui sanotun, mutta mies jatkoi: ”Ellet olisi eilen pelastanut minua hukkumasta, olisin nyt kuollut. Näin ollen elämäni tästä eteenpäin ei kuulu enää minulle vaan sinulle, joka pelastit minut.”

Miehen ajattelu oli täysin johdonmukaista ja pitää yhtä sen kanssa, mitä Paavali edellä sanoi. Pelastuksessa uskova kuolee yhdessä Kristuksen kanssa itselleen ja nousee kuolleista yhdessä Kristuksen kanssa elääkseen koko loppuelämänsä ja koko ikuisuuden Jeesusta varten.

Yhteydessä elämän lähteeseen

Emme elä rikkouden, maineen tai itsekorotuksen vaan Herran hyväksi. Pysyminen Jeesuksessa merkitsee jatkuvaa Hänen seuraamistaan ja Hänen palvontaansa, jonka liikkeelle paneva voima on Kristuksen meihin osoittama rakkaus. *”Maailma katoaa ja sen himo, mutta se joka tekee Jumala tahdon pysyy iankaikkisesti.”* (1. Joh. 2:17)

Pysyminen Jeesuksessa merkitsee sitkeää kuuliaisuutta Herralle. Hän on Päämies ja me seuraajia. Edelleen se on jatkuvaa hengellistä yhteyttä Herran kanssa. Kuukaan ei ole elävä muuten kuin yhteydessä Herraan, elämän lähteeseen. Et ole pe-

lastettu, ellei Hän ole Pelastajasi. Et ole vanhurskautettu, ellei Hän ole sinun vanhurskautesi. Anna siksi Hänen johtaa elämääsi. Hän on elämä, ei tämä maailma.

Jeesuksessa pysyminen on olemista "kotona" Hänessä. Saamme asua Hänessä ja rentoutua Hänen luonaan. Hän on lepopaikkamme, asuntomme. Pelkäätkö sinä tulla ajetuksi pois omasta kodistasi? Jakeen 2:27 loppu sanoo: "Te pysytte Hänessä." Tämän varman tosiasian todettuaan Johanne kehottaa: "Pysykää Hänessä!" Pysyminen ei ole mekaanista vaan elimellistä. Herran voitelu eli Pyhä Henki huolehtii siitä, että **voimme** pysyä Jeesuksessa.

Kaiken, mihin Raamattu meitä kehottaa, se toisaalla myös lupaa meille. Herran käskyn sisältyy voima sen toteuttamiseen. Voima alkaa kuitenkin vaikuttaa vasta sitten, kun olemme kuuliaisina Herran sanalle.

Lapset

Katsokaa, millaista rakkautta Isä on meille osoittanut, että meitä kutsutaan Jumalan lapsiksi, joita me olemmekin. (3:1)

Millaisia ovat "pysykää minussa" kehotuksen saaneet uskovat? Apostoli Johannes kutsuu heitä lapsiksi tai lapsukaisiksi. Ilmaisuu kertoo hänen rakkaudestaan kirjeen saajiin, mutta ennen kaikkea siitä, että he ovat Jumalan lapsia, Jumalan rakkauden kohteita.

Lapset ovat helposti muuttuvia ja tunteittensa heiteltäviä. Juuri siksi heitä tulee kehottaa pysymään Vapahtajan yhteydessä. He ovat riippuvaisia Herran huolenpidosta. Jeesus pitää omistaan huolta – tämä maailma lupaa paljon, mutta antaa lopulta vain tyhjyyttä. Herran yhteydessä on yltäkyläinen elämä. Hänestä erossa olet kuin heitteille jätetty pieni lapsi.

Paavali kirjoittaa Jumalan lapsen olemuksesta, oikeuksista ja vaelluksesta näin: *Kaikki, joita Jumalan Henki johdattaa, ovat Jumalan lapsia. Te ette ole saaneet orjuuden henkeä elääksenne jälleen pelossa, vaan te olette saaneet lapseuden Hengen, jossa me huudamme: "Abba! Isä!" Henki itse todistaa meidän henkemme kanssa, että me olemme Jumalan lapsia. Mutta jos olemme lapsia, olemme myös perillisiä, Jumalan perillisiä ja perillisiä yhdessä Kristuksen kanssa, jos kerran yhdessä hänen kanssaan kärsimme, että me yhdessä myös kirkastuisimme. Päätelen siis, etteivät tämän nykyisen ajan kärsimykset ole verrattavissa siihen kirkkauteen, joka on ilmestyvä meihin. (Room. 8:14-18)*

Maailma ei ymmärrä

Siksi maailma ei tunne meitä, eihän se tunne häntäkään. (3:1)

Maailman ihmiset eivät syvimiltään kykene ymmärtämään Raamattua eivätkä myöskään uskovien ihmisten elämän- ja ajattelun tapaa. Paavali kuvaa asiaa näin: *Mutta me emme ole saaneet maailman henkeä vaan sen Hengen, joka on Jumalasta, jotta tietäisimme, mitä Jumala on meille lahjoittanut... Sielullinen ihminen ei ota vastaan sitä, mikä on Jumalan Hengestä, sillä se on hänelle hullutusta, eikä hän voi sitä ymmärtää, koska sitä on tutkittava hengellisesti. Hengellinen ihminen sitä vastoin tutkii kaiken, mutta häntä itseään ei kukaan kykene tutkimaan. (1. Kor. 2:12-15)*

Meidän ei siksi pidä ihmetellä, jos ei-kristityt eivät ymmärrä meitä tai jopa pilkkaavat meitä. He ovat edelleen pimeyden vallassa. Vasta kun Kristus on saanut valaista heidän sydämensä, he alkavat ymmärtää oikein. Parhaita tuntomerkkejä siitä, että joku on tullut uskoon, on se, kun hän kertoo Raamatun avautuvan hänelle uudella tavalla. Ilman Pyhän Hengen lahjaa se pysyy ihmisille suljettuna kirjana.

Jumalan lapsen ihana osa

Ihmisellä ei voi olla mitään niin korkeaa ja ihanaa asemaa kuin saada olla Jumalan lapsi. On aivan käsittämättömän suurta armoa, että Jumala kutsuu meitä, jotka syntimme tähden olisimme ansainneet ikuisen kadotustuomion, samalla nimellä kuin omaa Poikaansa Jeesusta Kristusta. Saamme olla Jumalan lapsia! Kristuksessa oleva vanhurskaus on lahjoitettu meille niin, että Isän silmissä olemme yhtä vanhurskaita kuin Jeesus itse, yhtä suuren rakkauden kohteita kuin Jeesus itse. Tämä kaikki on voimassa jo nyt, vaikka vaellamme yhä monella tavalla pimeään maailman keskellä. Juuri siksi meidän tulee pysyä Kristuksen armossa. *...että meillä hänen ilmestyessään olisi rohkea luottamus emmekä joutuisi häveten väistymään hänen luotaan, kun hän tulee. (2:28)*

Kehotuksen motiivi

Jeesuksessa pysyminen takaa meille turvan, luotettavan varmuuden. Se on yksinkertaista luottamusta Herraan, joka on turvallisuutemme lähde. Hänen paluunsa on lähellä. Jo nyt Hän on Pyhässä Hengessä kanssamme, niin kuin Hän lupasi lähetyskäselyssä: *”Minä olen teidän kanssanne joka päivä maailman loppuun asti.”* Hänen tulemisensa päivänä tulee julkiseksi se, mikä on jo nyt todellisuutta elämässämme. Herra on toisaalta jo nyt läsnä, mutta toisaalta vielä myös poissa. Elämme ”jo nyt – ei vielä” jännitteessä.

Turva ja luottamus on seurausta siitä, että jatkuvasti pysymme Herrassa. Jos pysyt Hänessä nyt, kun et vielä näe Häntä, tulet olemaan rohkea, kun Hän yhtäkkiä ilmestyy. Turva ja luottamus merkitsevät vapautta puhua. Kun Hän tulee, emme vaikenne peloissamme, vaan alamme ylistää Häntä iloissamme. Nyt puhumme Hänelle salassa rukouskammioissamme, silloin avoimesti pyhällä arkuudella.

Meillä on monessa asiassa aihetta muuttua paremmiksi, mutta emme voi parantaa sitä evankeliumia, mitä olemme julistaneet. Olemme valmiit elämään ja kuolemaan sen varassa. Siihen turvaten kohtaamme Herran, kun Hän ilmestyy. Jos sinä pysyt Herrassa, niin Hänen ilmestymisessään myös sinä ilmestyt: Herran pelastustyön täyteys tulee sinussa näkyviin.

Kristuksen kaltaisuus

Rakkaani, nyt me olemme Jumalan lapsia, eikä vielä ole käynyt ilmi, mitä meistä tulee. Me tiedämme tulevamme hänen kaltaisikseen, kun hän ilmestyy, sillä me saamme nähdä hänet sellaisena kuin hän on. (3:2)

Vielä tänään saatamme kompuroida monien kiusausten ja lankeemusten keskellä, mutta Kristuksen sovituksen tähden meille luetun lahjavanhurskauden tähden saamme nostaa katseemme siihen lopulliseen, mihin Herra omat lapsensa suuressa rakkaudessaan vie: Saamme tulla kirkastetun Kristuksen kaltaisiksi, saamme samanlaisen ylösnousemusruumiin, kuin millainen on Jeesuksella ja jonka kirkkautta Johannes kuvaa ilmestyskirjassa näin:

Kääntyessäni näin seitsemän kultaista lampunjalkaa ja lampunjalkojen keskellä kuin Ihmisen Pojan, pukeutuneena pitkäliepeiseen viittaan ja rinnan kohdalta kultaisella vyöllä vyöttäytyneenä. Hänen päänsä ja hiuksensa olivat valkoiset kuin valkoinen villa, kuin lumi, ja hänen silmänsä olivat kuin tulen liekki. Hänen jalkansa olivat kuin sulatusuunissa hehkuva vaski, ja hänen äänensä oli kuin suurten vetten pauhu. Hänellä oli oikeassa kädessään seitsemän tähteä, hänen suustaan lähti kaksiteräinen, terävä miekka, ja hänen kasvonsa olivat kuin aurinko, kun se paistaa täydeltä terältä. (Ilm. 1:12-16)

Vaikka meistä itsestämme ei tule Kristuksia, kirkastettu Vapahtajamme ei anna meille mitään vähempää, kuin mitä Hän on Isältä saanut. Hän ei pidätele itselleen mitään muuta kuin jumaluutensa. Saamme perintönä aivan kaiken sen, mitä Hän omistaa, koko kirkkauden puvun ja koko taivaallisen valtakunnan. Mutta mikään niistä ei vedä vertaa sille kaikkein tärkeämmälle: saamme katsella Häntä kasvoista kasvoihin. Ihailemme ja kiitämme ja ylistämme Häntä kun saamme paistatella Hänen rakkautensa syleileminä. Mikä suunnaton armo!

Toivon vaikutus

Jokainen, joka panee häneen tämän toivon, puhdistaa itsensä, niin kuin hän on puhdas. (3:3)

Jo nyt saamme aavistella jotain Herran kirkkaudesta, kun katselemme Häntä Jumalan sanan peilin välityksellä. Katseen suuntaaminen Häneen vaikuttaa nyt Herran omissa pyhittävää ja puhdistavaa muutosta, niin kuin Paavalikin kirjoittaa:

Me kaikki, jotka peittämättömin kasvoin katselemme Herran kirkkautta kuin kuvastimesta, muutamme saman kuvan kaltaisiksi kirkkaudesta kirkkauteen, niin kuin muuttaa Herra, joka on Henki. (2. Kor. 3:18)

Kulkiessamme kohti lopullista kirkkautta, kun Jeesus palaa takaisin, emme voi jäädä saastaisuuden ja synnin valtaan, vaan pyydämme Pyhää Henkeä sopeuttamaan meidät tulevaan ja valmistamaan meitä lopulliseen kirkkauteen. Se merkitsee selkää kääntymistä pois synnistä ja maailman pimeydestä.

Rakkaus täyttää lain

Jokainen, joka tekee syntiä, harjoittaa laittomuutta, sillä synti on laittomuutta. Te tiedätte, että hän ilmestyi ottamaan pois synnit. Hänessä ei ole syntiä. (3:4-5)

Johannes määrittelee synnin olemuksen laittomuudeksi siis selän kääntämiseksi Jumalan laissa ilmoitetulle tahdolle. Kymmenen käskyn laki määrittää rakkauden olemuksen. Rakkaus on lain täyttämistä. Rakkaus korottaa Jumalaa, rakkaus kunnioittaa vanhempia ja auktoriteettiasemassa olevia, rakkaus huolehtii lähimmäistensä taloudellisesta menestyksestä, toisten ihmisten avio-onnesta, muiden maineesta. Rakkaus puhuu totta ja antaa toisista oikean kuvan. Rakkaus iloitsee toisten menestymisestä ja iloitsee siitä, että voi alentua ja korottaa kunnioittaen toisia. Kaikelle tälle selkänsä kääntävä harjoittaa laittomuutta ja joutuu kerran ottamaan vastaan sen rangaistuksen, jonka Jumalan asettama laki vaatii jokaiselle rikkojalleen. Jeesus tuli ensi kertaa juuri kukistamaan synnin vallan. Hän teki sen kantaen meidän

sijastamme ensin sen rangaistuksen, jonka laki synnistä vaatii, ja antoi sitten Pyhän Hengen sydämiimme, jotta Hän voisi pyhittää meitä omaan käyttöön.

Synnin harjoittamiseen

Ei kukaan, joka pysyy hänessä, tee syntiä, eikä kukaan, joka tekee syntiä, ole häntä nähnyt eikä häntä tuntenut. (3:6)... Ei yksikään Jumalasta syntynyt tee syntiä, sillä Jumalan siemen pysyy hänessä. Hän ei voi tehdä syntiä, koska on syntynyt Jumalasta. (3:9)

Jaksomme loppuosassa Johannes palaa siihen, mistä voimme päätellä, onko joku todella pelastunut ja Kristuksen oma vai ei, kun maailmassa on niin paljon harhaopettajia ja eksyttäjiä. Ero tulee viime kädessä näkyviin siinä, miten ihmiset suhtautuvat syntiin. On niitä, jotka väittävät, että Jumala on niin suuri ja armollinen, ettei haittaa mitään, jos elää syntitottumuksissaan. Ne saa joka tapauksessa anteeksi. Mutta sellainen elämä synnissä on Jumalan armon kääntämistä irstaudeksi.

Jotkut ovat ihmetelleet, miten Johannes nyt sanoo, että Jumalasta syntynyt ei tee syntiä, vaikka kirjeen alussa toteaa, että sellainen ihminen valehtelee, joka väittää, ettei hänessä ole syntiä. Mitään ristiriitaa ei kuitenkaan tässä ole, sillä nyt Johannes käyttää synnin tekemisestä verbimuotoa, joka tarkoittaa tietoista ja pysyvää synnin harjoittamista, siinä pysymistä, syntiin jäämistä ilman parannusta ja halua sanoutua synnistä irti. Jokainen uudestisyntynyt uskova on syntinen ja lankeaa syntiin, mutta koska hänessä asuu Pyhä Henki, hän taipuu tunnustamaan lankeemuksensa ja haluaa tehdä niistä parannuksen. Jeesus tuli ottamaan pois synnin, siksi uskovan elämäntapa on jatkuvaa ja tietoista kääntymistä synnistä pois valkeudessa vaeltaen. Uskova tunnustaa syntinsä ja saa uudistuvan puhdistuksen Jeesuksen Golgatan veren tähden.

Varo eksyttäjiä

Lapset, älköön kukaan saako teitä eksyttää. Joka noudattaa vanhurskautta, on vanhurskas, niin kuin hän on vanhurskas. Joka tekee syntiä, on Paholaisesta, sillä Paholainen on tehnyt syntiä alusta asti. Sitä varten Jumalan Poika ilmestyi, että hän tekisi tyhjäksi Paholaisen teot...Tästä käy ilmi, ketkä ovat Jumalan lapsia ja ketkä Paholaisen lapsia: se, joka ei noudata vanhurskautta, ei ole Jumalasta, ei myöskään se, joka ei rakasta veljeään. (3:7-8,10)

Koska Jumalan Poika Vapahtajamme tuli tekemään Paholaisen teot, me voimme Häneen uskossa turvaten taistella syntiä vastaan. Parannuksessa elävä uskova pysyy Kristuksessa ja haluaa elää Jumalan vanhurskaan tahdon mukaan uskonveljiä ja sisaria rakastaen. Selkein ero maailman ihmisen ja uskovan välillä on se, miten he suhtautuvat syntiin. Edelliset suosivat, ymmärtävät ja puolustavat syntiä sekä omassa että toisten elämässä, mutta jälkimmäiset tuomitsevat sen ja huutavat Herraa avukseen voittaakseen synnin vallan vaelluksessaan.

Olemmeko valmiit?

Jos Herra ilmestyisi tänään, meidän Herran omien ei tarvitsisi pelätä, mutta ehkä meillä olisi aihetta hävetä sitä, kuinka vähän olen Hänen hyväkseen tehnyt. Mitä meidän tulee nyt tehdä, kun Hän on ulkoisesti poissa? Miten voimme valmistautua Hänen tulemiseensa? Raamattu sanoo: "Pysy Hänessä!" Pysy uskossa Häneen, pi-

täydy Hänen totuuteensa ja seuraa Hänen esimerkkiään! Jos toimit niin, voit toivottaa Hänet tervetulleeksi, milloin ikinä Hän tulee.

Herran paluun aika on meiltä salattu. Tee työsi ja askareesi päivittäin pysyen Hänessä. Oletko juuri nyt valmis? Hän tulee hetkellä, jota emme odota. Meitä odottaa kirkkaus, kun pysymme Kristuksessa. Ole valmis, Herrasi tulee!

Mitsuko Watanaben todistus

Nimeni Mitsuko tarkoittaa valon lasta. Kasvoin ei-kristityssä kodissa. Isäni opetti minulle, että Jumala katselee meitä ylhäältä taivaasta ja palkitsee ihmisiä heidän tekojensa mukaan ja rankaisee pahat teot. Joka aamu kävin isäni kanssa lenkillä shinto-temppelille ja takaisin. Päästyämme temppelille suuntasimme katseemme auringon suuntaan ja liitimme kädet yhteen ja palvoen rukoilimme: ”Anna meille tänään tapahtua hyviä asioita!” Suuntasimme sitten rukoilevat kätemme temppelin suuntaan ja paluumatkalla suuria puita kohti. Samoin teimme matkan varrella olevaa buddhalaisten kivipatsaiden kohdalla. Kotiin palattuamme panimme pienet uhrin keittiön, vessan ja huoneiden nurkkiin ja huolehdimme siitä, etteivät shinto-henget suuttuisi. Aamulenkin jälkeen toistimme isäni uskonnon Seicho no ie (Kasvun talo) pyhänä pitämiä kirjoituksia. Toistimme pyyntöä: ”Jumalan hyvä henki tule ruumiiseeni, tule sydämeeni!” Näin ruumiin oli määrä pikku hiljaa tulla jumalan tavalla puhtaaksi ja jumaluuden asettua asumaan ruumiiseemme. Tämä uskonto opettaa, että ihmisestä tulee lopulta jumala. Mutta aivan lapsesta asti tajusin, että sillä tavalla minuun ei kyllä jumala asettunut asumaan. Mutta näin isäni uskoi Kasvun talo -uususkonnossa.

Olin luokallani kaikkein nuorin ja pienikokoisin enkä tahtonut hevin pysyä muiden mukana. Vanhempani selittivät, että minun pitäisi ponnistella kahta vertaa enemmän kuin muut pysyäkseen muiden tahdissa. He kasvattivat minua kielloilla siitä, mitä ei saanut tehdä. Koin, että tuotan pelkkää mieliharmia toisille ja vanhemmilleni. Koin jopa oman hengityksenikin toisille haittana. Koin, että olin arvoton ihminen, koska ponnisteluni eivät riittäneet.

Ollessani 17-vuotias eräs merkittävässä asemassa oleva opettaja sanoi minulle näin: ”Siinä on suuret laulunlahjat. Omaat aivan poikkeuksellisen äänen. Sinusta tulee oopperalaulaja!” Silloin ajattelin ensi kertaa elämässäni löytäneeni oman arvoni. Lähdin opiskelemaan musiikkiyliopistoon, omistauduin kokosielullani opiskeluun ja harjoitteluun. Mutta ennen pitkää tunsin itseni yksinäiseksi ja kaikki alkoi tuntua turhalta ikään kuin sisimmässäni olisi ollut suuri aukko. Kerran katsahtaessani peiliin hämmästyin, miten kasvoni näyttivät säälittävältä ja syvästi ahdistuneilta. Tällaisessa tilanteessa aloin käydä kristillisen kirkon jumalanpalveluksissa, koska olin kiinnostunut länsimaisesta musiikista, uruista ja lasimaalauksista.

Nukahdin kyllä usein pastorin saarnojen aikana, mutta koin sisäistä lepoa, jota en aiemmin ollut maistanut. Kristityt ottivat minut lämpimästi vastaan. He kutsuivat minua kotiin syömään ja kirkon tilaisuuksiin he toivat itsetehtyjä kakkuja... Minua ehkä kalastettiin hyvillä ruoilla... Mutta koin, että kristityillä on ylitsepersuuvaa rakkautta. Vähän ajan kuluttua tulin siihen tulokseen, että kristityt ovat Jumalan ansiottoman rakkauden ympäröimiä olentoja. Tajusin, että Jumala rakastaa heitä varpaista aina päälakeen asti, vaikka he eivät tekisi mitään muuta kuin seisovat paikallaan. Eräs pastori kärsi siitepölyallergiasta ja joutui toistuvasti pyyhkimään nenäänsä paperinenäliinoilla. Silti minusta tuntui, että hänen taskuissaan pullottavat likaiset nenäliinatkin olisivat olleet Jumalan rakkautta täynnä. Ajattelin, että minäkin haluaisin päästä sellaisen rakkauden kohteeksi. Siksi ensi kertaa elämässäni suuntasin rukoukseni Jeesuksen puoleen. Rukoilin omia asioitani, tovereitteni puolesta ja monenlaista. Yksi toisensa jälkeen sain rukouksiini vastauksia. Tajusin, että Jumala on olemassa. Hän on

sellainen Jumala, joka vastaa rukouksiin ja on suoraan tekemisissä minun kanssani. Hän on minut luonut ja aivan alusta asti on varjellut minua. Hän on kuollut ristin puulla minun syntieni sijaisena. Nytkin hän on vierelläni ja rakkaudessaan johtaa ja varjelee askeleeni. Opin myös hyväksymään itseni hänen rakkautensa kohteena. Opin myös häneltä rakastamaan lähimmäisiäni.

Mutta kaksi kuukautta ennen kastettani jouduin kohtaamaan kaksi haastetta:

Vilkaalla kadulla vastasin kyselykaavakkeeseen. Kyselyn tehnyt nainen pyysi minua hiukan vaikea ilme kasvoillaan tulemaan kanssaan kuuntelemaan esitystä. Myötätunnosta häntä kohtaan menin hänen mukaansa erääseen kokoussaliin ja siellä puhuttiin siitä, miten maailmassa on paljon puutteessa eläviä ihmisiä ja voisimme yhdessä tehdä vapaaehtoistyötä heidän hyväkseen. Pidin asiaa hyvänä, maksoin liittymismaksuna 10000 jeniä (noin 70 euroa) ja palasin opiskelija-asuntolaani. Siellä kerroin kristitylle ystävälleni asiasta. Hän kertoi, että kysymys oli Moon Sun Myung nimisen miehen perustamasta uususkonnosta (moonilaisuudesta). Päätin katkaista suhteeni siihen, mutta halusi saada myös takaisin luovuttamani 10000 jeniä. Kaikki sanoivat, että turha yrittää, he eivät missään tapauksessa palauta rahaa. Jeesusta rukoillen nousin junaan ja menin asianomaiseen kokoussaliin. 40 minuuttia jouduin kyllä odottamaan, mutta lopulta samainen naishenkilö palautti minulle rahat. Minulle, joka en vielä siinä vaiheessa tuntenut Jeesusta hyvin, tämä oli selkeä ja helposti ymmärrettävä rukousvastaus.

Seuraavan haasteen muodostivat Jehovan-todistajat. Yliopistoni pianon opettaja oli Jehovan-todistaja. Vaikka yksityistuntini pituus oli vain 20 minuuttia, hän puhui minulle kolme tuntia. Puoliksi hänen opetuksensa uskoen palasin asuntolaan ja kerroin taas asian kristitylle ystävälleni. Silloin hän kertoi, että kysymys oli harhaopista. Kun hän ja muutamat muut kristityt selittivät, ymmärsin, että Jehovan-todistajien oppi on väärä. Näin onnistuin välttämään kahden uskonnon paulat ja minusta tuli kristitty. Sen jälkeen pianotunneilla minä aloin puolestani keromaan opettajalle evankeliumia. Ojensin hänelle aina paperille kirjoittamiani Raamatun lauseita ja hän otti ne iloiten vastaan. Mutta siihen mennessä, kun valmistuin yliopistosta, opettaja ei kyennyt ottamaan Jeesusta sydämeensä, vaikka hän sanoikin alkaneensa hiukan ymmärtämään myös Jumalan rakkautta. Kolme vuotta myöhemmin sain kirjeen eräältä naisopiskelijalta, jolle sama opettaja antoi pianotunteja. Hänkin oli kristitty ja oli kertonut evankeliumin sanaa ja jatkanut siitä, mihin minä jäin. Näin siinä Jumalan johdatuksen.

Entä sinä?

Oletko sinä jo valon lapsi vai yhä pimeyden lapsi? Jos olet vielä pimeän puolella, Jeesus kutsuu sinua valoon. Hän on kantanut ristin puulla syntiesi rangaistuksen, Hän on kukistanut kuoleman ylösnousemuksellaan ja avannut tien ikuisen elämään myös sinua varten. Anna Hänen totuutensa valon tunkeutua syvälle sydämeesi, tunnusta syntisi ja huuda Herraa avuksi. Jokainen, joka huutaa avuksi Hänen nimeään pelastuu. Saat syntisi anteeksi. Saat uuden elämän Jeesuksen seurassa. Pääset Jumalan lapseksi. Saat osaksesi ihmeellisen taivaallisen perinnön. Käänny siksi tänään Herran puoleen!

Jos olet jo valon lapsi, Herra kutsuu sinua levittämään evankeliumin valoa ympäristöösi ja aina maan ääriin asti.